

СОДРЖИНА:

РАКОВОДЕЊЕТО НЕКОГАШ И ДЕНЕС РАЗГОВОР СО ЈЕЛЕНА ПЕТРОВСКА - <i>Разговорот го водеше Николче Вељановски</i> -----	4
БИБЛИОТЕКАТА - НАША СУДБИНА - <i>Приредил и разговорите ги водеше Николче Вељановски</i> -----	8
ХРОНОЛОГИЈА - 60 ГОДИНИ РАЗВОЈ НА БИБЛИОТЕЧНАТА РАБОТА ВО НАЦИОНАЛНАТА УСТАНОВА - УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА “СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ” - БИТОЛА - <i>Приредил Николче Вељановски</i> -----	20
БИБЛИОТЕКАТА НИЗ ОДДЕЛИ И АКТИВНОСТИ ПРОМОЦИИ, ПРЕДАВАЊА И ИЗЛОЖБИ - <i>Приредил Драги Кабровски</i> -----	26
ВО СВЕТЛИНАТА НА ПРВАТА ЛИТЕРАТУРНА СРЕДБА НА РОДНОКРАЈНИТЕ БИТОЛСКИ АВТОРИ ОД МАКЕДОНИЈА - <i>Приредил Николче Вељановски</i> -----	27

БИБЛИОТЕЧЕН ТРЕНД

СПИСАНИЕ НА НУУБ "СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ"

Издавач

Национална установа - Универзитетска Библиотека
"Св. Климент Охридски" Битола
ул. Ленинова 39

За издавачот: в.д. директор Јелена Петровска

Издавачки совет:

-претседател д-р Николче Вељановски, библиотекар советник
Јоланда Бошевска, виш библиотекар
Гордана Марковска

Редакција:

д-р Николче Вељановски, главен и одговорен уредник
Јоланда Бошевска, виш библиотекар
Илче Стојановски

Лектура и коректура: д-р Николче Вељановски
Јоланда Бошевска

Фотографии: Трајан Чагорски

Дизајн на корица: Гордана Пешевска

Компјутерска обработка и печат: Херакли Комерц- Битола

Тираж: 300 примероци

ISSN: 1409-9497

60 ГОДИНИ НУУБ - БИТОЛА

Библиотеките претставуваат незаменливи ресурси на севкупното човечко знаење и логистичка поддршка, на едукацијата на сите нејзини корисници, без оглед на годините на старост. Тие опстојуваат низ вековите и претставуваат светилници на човечкиот дух. На прагот на новиот милениум, во ерата на Интернет и електронските книги, библиотеките се трансформираат во информативни библиотечни центри во функција на целосно задоволување на потребите на нивните корисници.

Во 1963 година нашата Библиотека го доби името на благородниот учител и светец свети Климент Охридски. Тој е создател на првите основи на словенската литература, прв оригинален и талентиран словенски писател и продолжувач на делото на солунските браќа Кирил и Методиј, но и духовен пастир кој ја исполнил празнината што постоела во тоа време.

Во своето шеесетгодишно постоење и развој Библиотеката претставува дел од културниот живот на градот. Почнувајќи од далечната 1945 година, храбро чекори низ годините оставајќи забележливи траги врз генерации нејзини читатели.

Големите достигнувања и ветровите на промени во скоро сите области на човековото битисување, ги ставија библиотекарите пред исклучително важни предизвици, своето знаење и умење да го стават потполно во функција на задоволување на сè поголемите потреби на нивните корисници.

Својата универзитетска улога, почнувајќи од 1980 година, Библиотеката постојано ја зајакнува служејќи како сервис за студентите и како место за нивно перманентно усовршување. Библиотеката има главна улога во поддржување на учењето во најширока смисла, промовирајќи ја пред сè дигиталната писменост, доживотното учење и давањето компјутерски услуги на нејзините корисници.

Трансформацијата во областа на библиотечното работење со премин кон целосна автоматизација на библиотечните процеси нашата установа ја постави во редот на пионерите за осовременување на библиотекарството во нашата држава. Со гордост израснавме во регионален библиотечен центар кој постојано се грижи за унапредување на библиотечните услуги и промовирање во "организација што учи" следејќи ги сите нови трендови во библиотечната наука.

Националната установа - Универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски" - Битола постојано работи на промовирање на правото на еднаков пристап на секој граѓанин на Библиотеката до изворите на културата и знаењата како темел на секое развиено информативно општество.

РАКОВОДЕЊЕТО НЕКОГАШ И ДЕНЕС

РАЗГОВОР СО

ЈЕЛЕНА ПЕТРОВСКА

Дали Библиотека е вашето прво место на запослување и кажете ни нешто повеќе за првите години од работата?

-По струка сум дипломиран педагог, па од тоа произлегува дека моето прво запослување е врзано со образование. По завршувањето на студиите работев како воспитувач во Детска градинка па неколку години и како педагог во поголем училищен центар за образование на средношколска младина и тој период од мојот работен ангажман го сметам за ислучително влијателен во понатамошниот развој на мојата личност. Ако тргнеме од аксиомата дека "детето е татко на идниот човек" тогаш станува јасно колку се привилегирани луѓето што работат со најмладите, колку и самите остануваат вечно млади, но и полни со некоја внатрешна светлина која што само децата можат да ни ја дадат.

Да, се пронајдов во многу места во библиотеката. Работам повеќе од десет години во библиотеката. Уживав работејќи со нашите читатели затоа што среќавав катадневно многу луѓе, разменував знаења и мислења за прочитаните книги како и оние кои допрва не чекаат за дружење. Ми причинуваше задоволство работата со децата во детското одделение и разговори на различни теми и секогаш им укажував на убавата литература и помагав во барањето едукативните содржини.

Исто така, стручната библиотечна работа при внесувањето на фондот за монографски публикации беше ново искуство и предизвик за продлабочување на моите знаења, но и на некој начин, први чекори во моето библиотечно усовршување. Од сегашната

позиција на директор открив дека можам да се справам и со новините во библиотечното работење како што е промовирањето на културата на читање, библиотечниот маркетинг, односите со јавноста, организирањето на манифестации и уште многу други работи кои што низ сегашната позиција многу пати сум принудена подобро да ги запознаам.

Како дипломиран педагог, после десет години работење, дали се пронајдовте себеси на некое работно место во Библиотеката?

-Неможам да одговорам на ова прашање со да или не, затоа што одговорот е комплексен. Во денешните услови на транзиција и децентрализација на општеството наидуваме на промени во сите сфери, па и во библиотечното работење. Илустративна е кинеската поговорка која што вели дека кога дуваат ветришта на промени едни градат сидови другите ветерници. Длабоко ми се врежа таа мисла и сфатив дека ако сакам да бидам добар раководител ќе треба понекогаш да одам и спроти ветерот.

Директор сте веќе трета година, дали мислите дека е тешко да се раководи со една ваква установа, посебно кога понекогаш некои од постарите вработени ве критикуваат? Можеби пак сметате дека нивните забелешки доаѓаат од застарени погледи во поглед на работењето?

-Моите колеги не ги делаам според годините. Во пракса многупати сум се уверила дека понекогаш повеќе проблеми имав со помладите одколку со повозрасните. Професионалната култура на вработениот нема врска со неговите години. Се случувало да има ригидност во сфаќањата од страна на повозрасните колеги, но со развивање на добра комуникација и почитување на секое конструктивно мислење успевавме да ги надминеме конфликтите и не сметам дека

Од промоцијата на персоналната библиографија за Владимир Костов и неговите целокупни дела

нивните забелешки доаѓаат од застарени погледи во работењето туку единствено од непознавањето на новите трендови во библиотечното работење. Но сепак, формулата за успех не е само во иницијативата и духот на младите кадри туку во идеалното поврзување на искуството на постарите вработени со енергијата и новите вештини на денешните библиотекарски.

Живееме во време на општа криза, како се справувате со финансиските проблеми кои секако дека се врзани со средствата за работа и со вработените, дали сметате дека досега добро се справувате како директор?

-Многу енергија трошам за успешно да се справам со финансиските проблеми. Сепак досега најодговорно сум се однесувала кон сите ресурси на библиотеката па и материјалните. Рестриктивниот буџет на државата секој дека не погодува сите, но мислам дека доколку одговорно и совесно си ги извршуваме дадените обврски и домаќински се однесуваме кон материјалните средства за работа, ќе бидеме успешни во она што го работиме. Тука треба малку и мајсторство исто како и во нашите домови каде што од "еден денар правиме два", но и доверба во луѓе кои што се професионалци кога е во прашање финансиската политика на организацијата. За среќа јас имам такви луѓе со кои делуваме како еден тим и од нашите заеднички консултации, досега во Библиотеката, се направени низа новини. Направен е нов пулт за издавање и реконструкција во

Одделот за зајмување и услуга на возрасни, каде што на едно место се сместени шалтерска служба за возрасни и деца.

Потоа реновирана е и целосно опремена канцеларијата која што го претставува срцето на автоматизацијата во библиотеката, со нов сервер и техничка поддршка. Отворени се нови места за пребарување на фондот од страна на читателите. Набавени се нова про-

грама и опрема за изготвување на кодирани членски карти со слика, набавени се нови компјутери итн.

Библиотеката редовно си ги подмирува своите обврски, но секако дека мораме да изразиме и благодарност до претпријатијата кои што со своето разбирање и повремени донации како помош во тековното работење, не задолжија, помагајќи ни во реализирањето на културните манифестации во нашата институција. Се радувам дека како директор, најголемиот број на материјални ресурси ги искористив за унапредување на библиотечната работа, а не на минливи и несоодветни реновирања на просторот. За тоа, колку бевме или сме успешни ќе кажат другите.

Организирајте бројни изложби и промоции со познати македонски писатели и научници, основавте Компјутерски центар, присуствувајте на неколку меѓународни семинари и конференции: Виена, Сплит, Шибеник, Марибор, Финска, кажете ни како успевате да престигнете?

-Поголем дел од тоа е вистина. Единствено што КНИЦ не го основав јас туку оснивачите беа библиотекарски во името на институцијата. Се надевам дека со моето доаѓање во извршниот одбор на КНИЦ, и работите тргнаа малку поинаку. Имено КНИЦ од пред неколку месеци работи со низа активности кои што ја збогатија понудата на библиотеката, а се надевам дека ќе се решат и другите правно-имотни односи и

дека библиотека конечно ќе има и финансиски ефект од тој проект.

Што се однесува до сите горе наведени активности тие се дел од современото работење на една библиотека. Бев учесник на тие семинари и конференции, на покана од организаторите, а судејќи според фидбекот од моите извештаи, целосно сум задоволна.

Драгоценото библиотечно искуство

од Финска секојдневно го преточувам во моите дневни обврски, додека пак искуствата на хрватските библиотекарите ме инспирираат во справувањето со теоријата на библиотечното работење, па дури и кога е во прашање решавањето на тековните проблеми во работењето. Настојувам да не размислувам колку всушност имам енергија, денот ми е многу исполнет, но кога работиме како тим се е остварливо.

Во овој период, Библиотеката активно работи на воведување новини во зајмувањето и услугата на библиотечниот материјал и помага при автоматизацијата на библиотеките од западна Македонија. Во колкава мера сте задоволни од овие проекти?

-Многу сум задоволна што успеавме да реализираме еден таков проект во ова финансиски оптоварено време и да им помогнеме на поголем број на библиотеки во регионот. Секако дека допрва не чекаат проблеми поврзани со локалните бази на библиотеките од регионот и обезбедувањето на Интернет врска со нив, со кадровските решенија, проблеми со внесувањето на податоците итн., но со посветеност кон работата заеднички ќе ги решаваме.

Поминаа две години од излегувањето на "Библиотечен тренд", се одржа и првиот саем "Битола 2004", им организиравте на повеќе вработени курс за работа на компјутери, а правите напори и понатаму да продолжат. Оваа година е јубилејна за Библиотеката, дали има и други проекти кои се подготвуваат?

-Библиотечен тренд е нашето секојдневие. Тој е душа на библиотеката. Се што работиме, како се дружиме, што сонуваме и кого го цениме е тука, помеѓу тие десетици листа. Иако оваа година не е одобрен за финансирање од Министерството за култура заради намален буџет за издаваштво, ние го издаваме барајќи алтернативни финансиски решенија за негово понатамошно излегу-

вање, со надеж, дека секогаш ќе зборува за нашата библиотечна реалност.

Промовирањето на културата на читање е основен лајтмотив за Саемот на книгата и неговото организирање од наша страна. Битола навистина треба и регионално да ја промовира книгата и читањето како трајни вредности. А што се однесува на едуцирањето и перманентното усовршување на вработените ќе речам само едно, "ние сме организација што учи" или едноставно можеме да ја купиме најновата информатичка и техничка опрема, но човекот, човечките ресурси се создаваат и негуваат.

По повод 60-годишниот јубилеј библиотеката имаше изготвено предлог програма за одбележување, но поради недостиг на финансиски средства таа доживеа некои измени. Меѓутоа, за она што се договоривме на Стручен совет, тоа и ќе го реализираме. Веќе ја реализиравме Првата литературна средба на роднокрајните битолски автори од Македонија, на која беа присутни еминентни македонски писатели. Следи промовирање на монографијата на Библиотеката што ќе биде наша заложба и инспирација за понатамошно работење.

Од другите проекти би го издвоила проектот на Библиографското одделение за издавање на персоналната библиографија на Вера Антиќ и научниот собир на тема, "Автоматизација на народните библиотеки во Македонија". Потоа, продолжуваме со автоматизацијата на Библиотеката, реновирање на Детскиот оддел за отворен пристап на корисниците, со оплеменување на просторот за корисниците во холот, со други адаптации на зградата и зголемување на бројот на книгите, а со тоа и бројот на читателите, подобрување на квалитетот на услугата и промовирање на нови услуги, што поголема присутност меѓу читателите, особено преку Веб страницата, ревизија на

фондот, и сл.

На почетокот од оваа година ја организиравте Креативната работилница во Одделот за деца, дали е тоа ваша неосстварена замисла како педагог или родител?

-Идејата произлезе делумно од моето убедување дека библиотеката е место каде што најмладите сакаат да доаѓаат и дека е само во прашање начинот на работење.

Имено сметам дека децата не се криви

што поголемиот дел од денот го поминуваат пред компјутер. Ако им понудиме алтернатива, добра едукативна, но и забавна содржина, тие ќе сакаат да се дружат со нас. Затоа почнавме со креативните работилници кои за време на зимскиот распуст беа преполни, а се надевам дека така ќе биде и на лето каде што на децата ќе им понудиме уште поразновидни содржини, со љубов на родител и со знаење и умешност на педагог.

На постдипломски студии сте на Факултетот за администрација, кажете ни како ги ускладивте со библиотечната работа и како севкупните активности поврзани со вашата работа ви се рефлектираат врз приватниот живот и семејството?

-За жал моите обврски често влијаат на моето семејство. Се трудам максимално да се организирам, но секако дека фамилијата, исто така, прави голем напор за да ми помогне успешно да се справам со моето раководење во Библиотеката.

Дали имате неосстварени желби во животот и замисли во поглед на Библиотеката?

-Секако дека на нас луѓето од Пандорината кутија ни остана само надежта, верата и љубовта. Во тоа се олицетворени и моите желби. Надежта за поубава иднина на сите нас, просперитет на нашата библиотечна работа која што до денес остана невидлива професија, верба дека заеднички

ние библиотекарите од Македонија ќе го

Предавање за учениците од средните училишта - пребарување во ОРАС

оствариме тоа, а секако љубов и сесрдна поддршка од нашите најблиски да истраеме во она што го работиме со сета своја професионална посветеност.

Знаеме дека сте вљубеник во книгата, го гледаме тоа и при отворањето на промоциите, кој жанр најповеќе ви лежи? Што читате во моментот?

-Да, отсекогаш многу читав. Посегнував со раката кон вселената, кон вечното каде што се наоѓаат сите мои непрочитани книги. Ги сакам скоро сите жанрови, а во еден период од животот повеќе читав романи, во друг поезија, па научна фантастика, белетристика и патеписи, за денес да бидам љубител на психолошка литература како и литература од областа на менаџментот или современите облици на раководењето во една институција. Во моментот, во мојата соба до перницата, ми стои книгата "Штит од злато" од Ферид Мухиќ, Благо Цара Радована од Дучиќ и прекрасните инспиративни приказни "Мелем за душа", тоа се книгите на кои што постојано се навраќам, потоа тука е и најновиот роман на Милован Стефановски, "Изгубен жегол" како и книгите од областа на менаџментот: "Успешно водење на темелите на принципите" од Стивен Кови и "Менаџмент во библиотеките" од Гордана Стокиќ Симончиќ.

Разговорот го водеше
Николче Вељановски

БИБЛИОТЕКАТА - НАША СУДБИНА

Приредил Николче Вељановски

По повод јубилејот 60 години од постоењето на НУУБ - Битола, со цел да се потсетиме на оние библиотекарски чии живот и работа придонесле и сè уште придонесуваат Библиотеката да биде она што е денес, овие страници скромно расветлуваат дел од историјата на библиотечното работење и развој во изминатите 60 години. За таа цел, направив пократки или подолги интервјуа со дванаесет најстари библиотекарски кои скоро целиот свој работен век го поминале во Библиотеката и се веќе пензионирани, како и оние кои се на прагот на пензионирање. Интервјуата со петмината последни директори на Библиотеката излегуваа поединечно во секој број на Библиотечен тренд.

Во овој број на списанието ги објавуваме интервјуата со најстарите библиотекарски во скратена форма, а подолгите интервјуа ќе ги објавуваме и поединечно. Додека пак, за останатите кои сме со помал работен стаж, вклучувајќи ги тука административниот и помошниот персонал, претставени сме со основни податоци: име и презиме, звање, моменталното работно место и година на вработување. За ненамерните грешки во текстовите како и во хронологијата на библиотечното работење, ве молиме да ни укажете, а од мое име и од името на редакцискиот одбор, однапред ви се извинуваме.

Местото каде беше лоцирана Градската библиотека на Широк Сокак

ЖИВКО БОГДАНОВ

Роден сум во 1930 година во работничко семејство, во Битола. После Војната учев во вечерно училиште. Во тоа време излезе конкурс за библиотекарска школа и така од 1949-1953 година, се запишав како стипендист на Сојузната средна библиотекарска школа во Белград. Кога се вработив, Библиотеката беше во просториите на денешниот Синдикат на Широк Сокак.

Александар Тасевски, Живко Богданов и Љуба Бошкова,

Долу имаше аптека. Бевме неколкумина вработени, пред мене беа вработени Александар Тасевски, Љуба Бошевска, а за в.д. директор беше Перса Вилос. Од 1955 година беше оформен и Детскиот оддел, го отвори професорот и писател Лазо Каровски. Бев првиот библиотекар кој работеше во Одделот. Работев една година, а потоа се преместив да работам на мини-каталожката обработка. Понатаму, во Одделот работеше Лилјана Тасевска.

Во Библиотеката тогаш имаше околу 10.000 книги и доста голем број на посетители. Работевме во две смени. Во попладневните часови идеа повеќе деца.

Бидејќи бевме малку вработени, во одредени денови работевме во Одделот за зајмување и услуга, а цело време работевме на каталожката обработка. Исто така полагавме и стручен испит за "книжничар". Пред полагање присуствувавме на седумдневен семинар заради подготовка. Уште во 1955 година, се запишав како вонреден студент на Филозофскиот факултет - отсек Историја на книжевност на југословенските народи и народности. Откако дипломирав во 1961 година, во Скопје полагав државен стручен испит за звањето Библиотекар.

Веднаш со доаѓањето на Методија Размовски за директор, во 1960, станавме Матична библиотека, а јас бев одговорен за матичната дејност. Станав предавач на десетдневни и петнаесетдневни курсеви по

библиотекарство. Во 1961 година откако ја формиравме Подвижната библиотека, одев во 35 села што ги покриваше Регионот.

Во летото 1962 година, со претходна помош од Народната и универзитетска библиотека од Скопје, заедно со Александар Тасевски започнавме со воведување на мини децимална класификација на целиот книжен фонд. Исто така, во 1966 година, тогаш беше формиран и Завештаен фонд. Во 1969 годи-

Живко Богданов во Секторот Библиографско - библиотечни информации

на, Размовски ги донесе текстовите на Ванчо Николески, а подоцна и на Филип Каваев и тн. Колку што се сеќавам постоеше една тетратка во која ги внесувавме авторите и текстовите на книгите и името на тој што ги подарил. Немавме посебна картотека.

До 1986 година работев и во Одделот за комплетирање на книжниот фонд. Се пензионирав на работно место во Одделот за изготвување на роднокрајни библиографии, каде работев од 1987 до 1994 година.

ЛИЛЈАНА ТАСЕВСКА

Родена сум на 17.08.1936 година во Битола. Татко ми беше печалбар во Америка. Во првите три одделенија учев Француски колеџ, а потоа македонско училиште. Откако матурирав се запишав на Романска филологија, група Француски јазик, а како апсолвент дипломирав македонски јазик. Се вработив со средно образование. Во Библиотеката се вработив во 1955 година. Пред мене беа вработени само Перса Вилос, в.д. директор, Александар Тасевски, Љуба Бошевска, Живко Богданов. Кога се вработив претпладне од 8-12 сигнирав, инвентарирав и каталогизирав, а попладне работев во Детскиот оддел. После Перса Вилос, за директор дојде Живко Василевски, но само после неколку месеци го замени Тоде Ѓорески. Тоа беше златниот период на Библиотеката. Се купија многу книги дури и странски - англиски и плочи. Тој беше голем авторитет. За време на директорувањет на Методија Размовски сите ние мораше да полагаме стручен испит за "Книжничар" во Скопје.

Од 1956 работев во детскиот оддел кога беше повторно во зградата на Пионерскиот дом, а потоа во долниот кат на денешниот Синдикат на Широк Сокак. После неколку години од преселувањето во стариот дел на денешната Библиотека, во 1977 година, веднаш по доаѓањето на Стојко Стојковски за директор, јас го презедов Роднокрајниот оддел и Туѓата литература.

Мојот сопруг Александар и Љуба Бошкова беа првите библиотекарски уште пред

доаѓањето на Живко Богданов, во 1954 година. Беше многу педантен во работата. Заедно со Богданов работела на децималната класификација. Најповеќе му одговараше библиотечната работа. Претходно, беше четири години директор на Народниот театар за потоа да биде управник/наставник на нижето Индустриско школо. Откако си заминува од Библиотеката, во 1966 година, повторно беше четири години директор на Народниот театар, за во 1969/70 да се пензионира.

Зад Библиотеката на Широк Сокак, 1963

ОЛИВЕРА СТЕФАНОВСКА

Родена сум на 26.9.1939 година, во Битола. Се вработив на 5.9.1959 година, на работно место во реонската библиотека сместена во домот на Месната заедница "Јени Маале", со скратено работно време од три и пол саати. Ме нарекоа "големиот демонстратор на славното "Јени Маале" зашто ги

поучував младите читатели на примерно однесување со "добар ден", "ве молам" и тн.

Од 1960 година, бев преместена во тогаш веќе Матичната библиотека, со работно време од пет саати. Од 1961 година работев во Библиотеката на Широк Сокак. Работев во сите служби каде ќе имаше потреба. Издавав и периодика. Ја водев периодиката.

Така од 1962 година, кога Живко Богданов и Александар Тасевски започнаа со децималната класификација на книгите, јас работев на обработка на книгите (на кирилица), а Радмила Страд (латиница). На почетокот пишувавме со перодршка или машина. Љуба Бошкова беше на работно место Сигнирање, Перса Вилос, на Инвентарирање, а Менка Колева на умножување на фишите. Во сеќавање ми останаа зборовите на Размовски кој ни велеше 'дека не можеме да бидеме прави библиотечари ако не сме поминале низ сите библиотечни процеси'. Во 1972 година, ме заменуваха Елена Талевска за издавање на периодиката. Во 1974 година, во Старото крило, се уште издавав периодика. Со Живко ја средивме цела библиотека на "Фрижидери", а со Перса, библиотеката на Сојузот на борците.

До 1979 година работев на обработка на книгата. Потоа, работев со Елена Талевска, во Детскиот оддел, ја заменував Вера која долго пред да почине, во 1984 година, беше на боледување. Од 1984 година, сега веќе во Новото крило работев на редување на картотеките до пензионирањето.

Во сеќавање ми останаа патувањата во Париз (1961) и во Русија (1970) година. Си

плакавме сами. Секоја година во септември ни беше предвидено патување во странство како научна екскурзија. Ги посетивме библиотеките во Киев, Москва и Ленинград. Отидовме и во Италија. Исто така, се

дружестве со библиотекарите од Друштвото на библиотекарите на Македонија. Беше интересно и собирањето на книгите по куќи. Го одржувавме книжниот фонд со лепење итн.

Како пензионер од 2001 година, се занимавам со внуката Катерина. Читам и ја посетувам библиотеката на промоции. Исто така земам и книги за внуката.

МЕНКА КОЛЕВСКА

Родена сум во 1941 година, во село Дихово. Во Библиотеката се вработив во 1962 година, на работно место дактилограф-архивар, кога таа беше лоцирана на Широк Сокак. Се сеќавам дека уште во 1960 година, како некој предзнак дека ќе се вработам во Библиотеката, посетував петнаесетдневен курс за библиотекар во Работничкиот универзитет. Предавач беше Живко Богданов. Што се однесува до работата, тогаш никој од нас немаше само една работна задача. Сите работевме на издавање на книгите, без оглед на работното место на кое бевме примени.

Јас ги умножував фишите на машина за чукање, на шапилограф и подоцна на минифишот. На почетокот бев примена со скратено работно време од 5 саати. Радмила Стрнад работеше пола работно време на издавање и пола во домот на Месната заедница "Чинаро". Ја заменив неа во "Чинаро" и останав таму скоро четири и пол години, за мене пак, во 1968 година, да ме замени Десанка Врклевска. Радмила Стрнад работеше уште две години во Централната библиотека на обработка на книгата со Оливера, а потоа, во 1964 година, си замина. Книгите ги лепев таму и ги носев во Градската библиотека. Немавме покани и книгите ги баравме, одејќи лично, дома кај читателите. Во 1968 година, И ја предадов библиотеката на Десанка со над 1000

членови. Но откако се отворија школските библиотеки читателите почнаа да се намалуваат.

Се дружевме со библиотекарите од другите градови на советувања и годишни собранија во Штип, Охрид, Струга, Прилеп и други. Се дискутираше за стручните работи. Се сеќавам како нашите библиотекарски дискутираа со библиотекарите од НУБ - Скопје: Иванка Крле, Рада Митрева и Андон Андонов. Во 1970 година, отидовме во Русија, во библиотеките на Москва, Ленинград и Киев.

Патот си го плаќавме сами. Се сеќавам како три дена бевме боревинки за да

Менка Колевска и Лилјана Тасевска во Русија, 1970

си го платам патот за Русија. Еднаш во 1972/73 бевме на 8 Март во Солун. Честопати, на 8 Март, го посетувавме Домот за доенчиња, понекогаш и со сопствени пари.

Сега како пензионер од 2000 година, често патувам за Словенија кај сестра ми, имам еден куп внучиња, од кои најмалиот има седум години.

ДЕСАНКА ВРКЛЕВСКА

Родена сум на 24.08.1940 година, во село Буково. Во 1959 година, завршив средна Учителска школа, а потоа шест години, со средно образование, предавав во село Велушина.

Откако разбрав дека треба да предам математика и музичко, расплакана излегов во ходникот кога во моментот дојдоа Живко и Размо со Подвижната библиотека. Другиот ден му рекоа на Цане да ми речи да дојдам во Библиотеката. Во прво време, од 1966 до 1968 година, работев во библиотеката во село Буково.

Пред да се запослам, мојот сопруг Цане беше запослен во реонската библиотека во "Јени Маале", од 1964 година. Повремено го викаа да работи на заштита на книгата во библиотеката на Широк Сокак.

Така се запослив со скратено работно време. Ги обработив сите книги, а истото го сторив и подоцна, од 1968 кога бев преместена во библиотеката сместена во домот на Месната заедница "Чинаро". Ја заменив Менка Колевска. Тогаш библиотеката сè уште имаше 900 читатели. Во Буково, Цане ми носеше дрва во зимбиљ. Бидејќи немаше превоз одев пешки. Кога бев во "Чинаро" си носев сама цепени дрва во торба за да не ги цепам таму.

Во 1974 година, беа примени уште осуммина работници со полно работно време. Од 1974 година, пола работно време бев во "Чинарот" и со половина работно време во централната библиотека. Од 1976 година, работев пола работно време на издавање и пола на Периодика.

Цане остана во Јени Маале од 1964 до 1967 година, за потоа да биде преместен во

Библиотеката на Широк Сокак. Така тој работеше само во Подврзувачкото одделение (сегашниот оддел Заштита на книгата). Наскоро беше набавена и машина за печатење. Неговиот изум - машината за дезинфекција и дезинсекција доби прва награда на Макинова.

И покрај тоа што Цане беше примен за во "Јени Маале", тој работеше во Заштита на книгата. Меѓутоа, проблемот беше во тоа што Размовски не му даваше решение за тоа работно место. Правдата беше задоволена по судски пат. Цане не сакаше да работи далеку потешка работа за иста плата. Спорот го доби. Во

меѓувреме, Цане заврши за високо-квалификуван графичар и се запиша на Графичкиот факултет во Загреб. Тој дипломира на факултетот, а Библиотека не му ги призна деновите што тој тогаш ги зеде зашто му беа потребни за подготовка пред дипломирањето.

Од 1967/68 година, се запишав на Вишата педагошка академија на група Српскохрватски и македонски јазик. Завршив во 1976 година, и веднаш се запишав (вонредно) на Историја на книжевноста на народите на

Десанка, Мирка и Оливера на промоција во Библиотеката, 2004

СФРЈ со македонски јазик. Завршив во 1980 година. И во Новото крило во 1982 година, работев на издавање со пола работно време и пола на Периодика. Од 1984 година, па се до пензионирањето во 2001 година, работев само во Одделот Периодика.

ДРАГИ КАБРОВСКИ

*Одделение за културни манифестации
Вработен во 1968 -*

Роден сум на 06.08.1947 година во село Буково. Во Библиотеката сум вработен од 15.02.1968 година, на работно место, во библиотеката, во селото Буково. Се запослив со договор за хонорарна работа на определено и скратено работно време од 3,5 часа дневно, со работни задачи комплетна обработка на

книги и издавање. Ја заменав Десанка Врклевска која беше преместена во реонската библиотека сместена во домот на Месната заедница "Чинарот". Во тоа време, оваа библиотека располагаше со 4500 книги од следните жанрови : лектирата за учениците од прво до осмо одделение, во помал број лектури за Средните училишта, белетристика за возрасни и слободна литература за деца, стручна литература од областа на земјоделството, овоштарството, сточарството и сл., а бевме претплатени и на весници и списанија. Во библиотеката беа зачленети преку 400 членови, од кои повеќето беа ученици. Библиотеката беше масовно посетувана и како таква претставуваше вистинско културно катче каде што се задоволуваа културните потреби на жителите од селото. Библиотека работеше успешно и беше прогласена за најдобро средена реонска библиотека во Македонија, зашто и доби награда во книги од Републичката културно просветна заедница.

Од месец декември 1976 година, бев повлечен во Централната библиотека, со Решение на неопределено и полно работно време. Една година работев на работно место Редување и одржување на картотеките, а потоа, до 1980 година, работев со Подвижната библиотека. Од 1980 до 1985 година, бев прераспореден на замена во Детската библиотека, а од 1985 година до денес, сум на сегашното работно место Популаризација на книгата.

Мојата задача е, низ разни форми на активности да ја популаризирам и афирмирам дејноста на Библиотеката како современо обликуван библиотечно-информативен центар, а целокупниот библиотечен материјал со кој располага, да го претставам што поблиску до читателите односно корисниците.

БОРИС ВЕЉАНОВ

Роден сум на 30.03.1942 година, во Битола. Завршив Виша Педагошка академија во Битола. Вработен сум на работно место во библиотеката во село Буково, на 01.01.1970 година. Таму работев една година, а потоа од 1971 до 1972 година во реонската библиотека во домот на Месната заедница "Кочо Десано". Во 1972 година, бев преместен во Матичната библиотека на работно место Сигнирање и редување на каталогот. Ја заменив Љуба Бошкова кога таа замина во пензија. Откако Перса ме замени, јас го водев само внатрешниот каталог и сигнирање. Многу патувавме, два пати бев во Сараево и еднаш во Белград на Конгрес на библиотекарите на Југославија. Често одевме во Скопје заради стручно усовршување, имаше и средби со библиотекарите од другите библиотеки.

На ова работно место останав до 1987 година, кога ме замени наставничката

Јованка Ангеловска, а јас се запослив во ОУ "Гоце Делчев".

Во 1990 година, се преместив во ОУ "Св. Климент Охридски" каде што останав до сега, една година пред пензионирање. Инаку, работењето како наставник по Информатика

во целост ме исполнуваше. Моето хоби беше и остана електрониката. Уште со појавата на компјутерите кај нас, јас помагав да се отворат скоро сите кабинети за Информатика во основните и средните училишта. Им држев семинари на директорите и на наставниците по Информатика. Работев на усовршување на софтвер за полагање на тестови и изучување на англискиот јазик во основното образование. Неког време предавав и математика во Стопанското училиште.

Јас сум радио-аматер уште од 1966 година и член сум на светската организација на радио-аматери. Бев и секретар на радио-аматерите. Уште одамна ја користев радиостаницата како мобилен телефон. Пакет-радиото беше првиот Интернет преку сигнали од радиостаница да се добива звук и слика. Дома ми е сè компјутеризирано, почнувајќи од влезната врата до апаратите за домаќинството.

Во последните осум години, заради нарушена здравствена состојба, водам одделение од прво до четврто.

ЕЛЕНА ТАЛЕВСКА

Родена сум на 19.5.1930 година, во Радовиш. Од 1957 до 1963 година, работев во Народната библиотека "Гоце Делчев, во Штип. Таму работев на Издавање. Од 1963 до 1972 година, паузирав. Во Библиотеката се вработив во 1972 година. На почетокот работев во библиотеката сместена во домот на Месната заедница "Јени Маале", кога ја заменив Перса Вилос. Таа дојде во Главната библиотека. Работев по 6 саати, а се водев дека работам четири. Од 1978 година, четири саати работев кај возрастните и четири во "Јени Маале". Се сеќавам дека бев преместена во Детската библиотека, во 1980 година, кога работев со Драги Кабровски. Имавме голема комуникација со децата, а имавме и многу читатели. Во тоа време, луѓето беа посиромашни и повеќе читаа.

Елена Талевска во Народната Библиотека

РУЖА ПЕЈКОВСКА

Редување на децимален каталог и прибирање на дробен печат, Вработена во 1974-

Родена сум на 5.10.1947 година, во село Врбоец. Во Библиотеката се вработив на 15.01.1974 година заедно со Мирка Зисовска, Вера Стефановска, Богојче Богоевски, портирот Миле и чистачките Даница и Павлина. Библиотеката веќе беше преселена во стариот дел на поранешното хируршко одделение. Директор беше Методија Размовски.

Вработените на Библиотеката во 1975

Јас бев со Мирка во една смена, а Десанка со Ленчето Талевска, во друга смена. Лилјана и

Вера беа на смени во Детскиот оддел. Од 1977 година, Десанка, Драги, Ленчето и Цветанка Велјанова беа веќе со полно работно време, повлечени во Централната библиотека. Во тоа време сите ние бевме со више образование. И покрај тоа што работното место, популаризација на книгата се формира во 1985 година, ние сите кои бевме во Одделот за зајмување и услуга и во Детскиот оддел, работевме на популаризација на книгата преку организирање на изложби и промоции.

Од 1974 до 1984 година работев на издавање, но и работев на децималниот каталог, на измените во групите. Во 1984 година, работев некое време на работното место Библиографско-библиотечни информации заедно со Цветанка Дамјановска и Љубица Сајкова. Подоцна Цветанка замина во Секторот за Роднокрајна библиографија, Љубица Сајкова го изготвуваше Информативниот билтен, а јас од 1985 година, го селектирав дробниот печат по УДК. Од 1986 година, кога Живко замина да работи на

Комплетирање и набавка на книжниот фонд, јас започнав со редување на децималниот каталог и тоа го правам до денес. Од 1994 година, ги изготвував Информативните билтени. Имам учествувало во средувањето на библиотеката на Митрополијата, работев и на ретроспективната каталожка online обработка на книжниот фонд од 1996-2001 година. Потоа, по повод јубилејот 40-години од формирањето на Библиотеката, во 1985 година, одевме по средните и основните училишта за да предаваме, со што ја популаризиравме книгата.

Работевме во смени, а имавме и многу читатели и многу корисници на читалните кои секогаш беа преполни, дури мораше да ги даваме и нашите столици. Се знаеше каде учат средношколците (во сегашниот КНИЦ),

студентите учеа во денешната просторија во која е сместена Француската алијанса или таканаречената "крцкалка". Апсолвентите одеа на најгорниот кат каде што е денешната роднокрајна читална. Издавањето беше премногу оптоварено, на што укажува и фактот дека директорот Размовски доаѓаше да не заменува, правејќи упис на членовите додека ние ги баравме книгите.

Бев член во Стручниот совет уште од почетокот до денес. Два мандати бев и претседател на Работничкиот совет. Потоа, уште два мандата во Акционата конференција на СКМ на Универзитетот. Два мандати во Советот на Универзитетот. Еден мандат секретар на СКЈ во Библиотеката. Учествував во изготвување на правилници за систематизација на работите и работните места како и за личниот доход.

МИРКА ЗИСОВСКА

*Позајмување и услуга на периодика
Вработена во 1974 -*

Родена сум на 27.01.1946 година, во Битола. Вработена сум на 15.01.1974 година, заедно со уште шестмина други работници. Работев на работно место зајмување и услуга за возрасни, во иста смена со Ружа. Покрај големите гужви на, како што и денес го нарекуваме, Издавање, работевме на популаризација на книгата. За Месецот на книгата зборувавме на Радио Битола, правевме изложби и помагавме при промоции. Се сеќавам како после Струшките вечери на поезијата доаѓаа поети во Библиотеката и имаше литературни читања. Во 1984 година, кога Ружа беше преместена во Библиографско - библиотечни информации јас бев преместена на Инвентарирање кое, во тоа време кога сè уште не постоеше компјутерска обработка, беше посебно работно

место. Веќе од 1994 година, инвентарирањето го вршеа компјутерите. Од 1994 година до

денес, целосно сум на работно место Комплетирање и услуга на периодика, во Одделот Периодика.

Одевме на семинари, советувања и годишни собранија во другите градови. Бев и општествено активна. Бев делегат во Републиката заедница за култура. Од она што ми остана во сеќавање во текот на 30 години работен стаж се петмината директори и промените кои ги доживував заедно со нивните различни табиети.

ЦВЕТАНКА ДАМЈАНОВСКА

Сектор Библиографско - библиотечни информации. Вработена од 1978 -

Родена сум на 16.11.1952 година, во Битола. Вработена сум во 1978 како последна примена во Библиотека, на конкурс. Како по некое напишано правило нововработените требаше да работат прво во реонските. Така и јас работев во реонската библиотека во домот на Месната заедница "Чинаро", а подоцна и "Кочо Десано". Во 1979 работев на каталогизација и на инвентарирање. Во 1984 година, отидов на работно место Библиографско-библиотечни информации

со Ружа и со Љубица Сајкова. Од 1986 година работев во Секторот Библиографии.

Во Одделот, работиме на изготвување на Роднокрајни библиографии: библиографии на статии од Битолски весник (издадени се четири свески), специјална библиографија на Универзитетот во Битола, персонална библиографија на Владимир Костов и тн. Во подготовка ни е и персоналната библиографија на Вера Стојчевска Антиќ. Можам да речам дека за првпат во Македонија работевме селектирани статии на цел весник, од почетокот на неговото излегување до денес. Од 1986 година, Лилјана ни помагаше во библиографскиот опис, а од 1987 година, Живко Богданов погаше во изработката на децималната класификација на записот.

Од самиот почеток до денес, член сум на Стручниот совет на Библиотека. Сум била и во Работничкиот совет. Покрај својата тековна работа, од почетокот на 2003 година, обавувам функција Раководител на оддел.

Лена Секуловска, виш библиотекар Сектор Библиографско библиотечни информации. Вработена од 1983 -

Јоланда Бошевска, виш библиотекар
Сектор Библиографско библиотечни
информации. Вработена од 1986 -

Науме Ѓеоргиевски, виш библиотекар
Комплетирање на Библиотечен материјал и
Роднокрајно одделение. Вработен од 1986 -

д-р Николче Вељановски, библиотекар советник
Збирка на Туѓа литература. Вработен од 1983 -

Ленче Андонова, виш библиотекар
Стручен секретар

Елица Ѓорѓиева, дактилограф-архивар
Вработена од 1984 -

Благој Николов, библиотекар советник
Развој на библиотекарството. Вработен од 1985 -

Трајан Чагорски, благајник
Вработен од 1984 -

Цара Огненовска, Овластен сметководител
Вработена од 1991 -

Митре Талевски, библиотекар
Сектор Стручна обработка ... децимална класификација и предметизација, Вработен од 1979 -

Лидија Мирчевска, виш библиотекар
Стручна обработка на периодика.
Вработена од 1991 -

Гордана Пешевска, систем инженер
Центар за автоматизација. Вработена од 1997 -

Малгожата Мачковска, виш библиотекар
Каталогизирање на монографски публикации,
раководител на Оддел. Вработена од 1986 -

Гордана Марковска,
Зајмување и услуга за возрасни. Вработена од
1985 -

Анастасија Милевска, виш библиотекар
Каталогизирање на монографски публикации
Вработена од 1986 -

Светлана Талевска
Зајмување и услуга за возрасни.
Вработена од 1994 -

Благојче Ѓупаровски
Зајмување и услуга за возрасни.
Вработен од 2000 -

Илче Стојановски, библиотекар
Зајмување и услуга за деца,
Вработен од 1996 -

Менде Донеvски
Зајмување и услуга за возрасни - Магазин
Вработен од 2001 -

Благој Бошевски, Зајмување и услуга за возрасни - Прием и техничка обработка
Вработен од 1984 -

Стеванка Петковска
Зајмување и услуга за деца,
Вработена од 1981 -

Ричард Иванишевиќ, (1956 - 2005)
Оддел Информации,
Вработен од 1987 - 2005

Александра Раиф, Зајмување и услуга за деца,
Вработена од 1981 -

Анета Стефановска, виш библиотекар
Зајмување и услуга во Реонски библиотеки,
Вработена од 2000 -

Смиља Најденова,
Зајмување и услуга во Реонски библиотеки
Вработена во 2002 -

Цане Јовевски,
Портир, Вработен од 1997 -

Мирко Гашпарац
Заштита на библиотечниот материјал
Вработен од 1985

Маријан Котевски
Портир
Вработен од 2002 -

Владо Пачовски,
Ложач - хаусмајстор
Вработен од 1980

Ангелина Савевска,
Хигиеничарка
Вработена од 1970 -

Оливер Котевски
Портир,
Вработен од 1994 -

Павлина Котевска,
Хигиеничарка
Вработена од 1974 -

ХРОНОЛОГИЈА

60 ГОДИНИ РАЗВОЈ НА БИБЛИОТЕЧНАТА РАБОТА ВО Националната установа - Универзитетска библиотека "СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ" БИТОЛА 1945 - 2005

Приредил: Николаче Белјановски

Ова е прва комплексна хронологија за развојот на библиотекарското работење во нашата установа кое ги вклучува: промените на локацијата на библиотеката, првите работни места и имњата на вработените, формирањето на одделите во централната библиотека и реонските библиотеки, поважните први настани и средства за работа, првите публикувани дела по области како и активности од поголемо значење за библиотеката како дел од Библиотечно-информативниот систем на Македонија. За хронологијата ги користев изворите по следниот редослед: личната интроспекција како резултат на моето двасетинагодишно работно искуство, интервјуата со синасет постари библиотекарски (дел од разговорите со нив се во овој број) како и со петмина директори (во овој и претходните броеви на списанието), брошурата "Библиотеката низ бројки" (1974) "Зборникот библиотекарство во Битола и Битолско (1995), Монографијата по повод jubилејот - 50 години на Библиотеката (1995) и Летописната книга од 1960-1974 година. Се надевам дека оваа хронологија ќе биде темел за понатамошно истражување во нашето библиотекарско работење, а всушност и предизвик да се дополни со настани кои сум ги пропуштил.

1945	Со решение на Градскиот народен одбор основана е Градската народна библиотека во Битола, лоцирана е во просторите на поранешниот хотел "Турист" на ул. "Маршал Тито", наспроти денешниот Центар за култура, а	потоа е преместена во зградата на основното училиште „Климент Охридски“, денешно ОУ "Гоце Делчев", а потоа во поранешниот ресторан "Ројал" на ул. Маршал Тито бр. 80 (Во ова време библиотеката работи под фирмата на Домин на културата)
1945-1957		Перса Вилос, директор
1952-1954	Библиотеката е сместена во зградата на поранешниот Пионерски дом	библиотекари: Александар Тасевски (работи до 1966 год.) и Љуба Бошкови
1954-1974	Библиотеката е сместена во зградата на ул. Маршал Тито бр. 89;	Директори: Перса Вилос, Живко Василевски, Тоде Горески и Методија Размовски
1954	Библиотеката е прогласена за македонски депозит	
1955	Формирање на Дечка библиотека	Прв вработен е Живко Богданов (една година) потоа ја презема Лидјина Тисевски
1957	Прв Совет на Библиотеката	Проф Нико Налбанги , претсед.
1957		Живко Василевски, директор
1957-1960		Тоде Горески, директор
1957	Прв пат "Месец на книгата"	
1957	За првпат во составот на Библиотеката започнаа да функционираат и реонски	" Чинарот " - Вукца Бошевска , " Јени Милос " - Димче Стојановски , " Стево Патако "

	библиотеки – клонови	Кости Николовски (1973 зати.)
1960-1970	Матична библиотека	Методија Размовски, директор
1960	Воведување на Летописна книга	
1960	Матична дејност	Живко Богданов
1961	Подвижна библиотека	Живко Богданов
1961	Риб. место сметководител-благајни	Марија Стојковик
1962	Воведена с децимална класификација на библиотечниот материјал	Александар Тасевски (каталог латиница), Живко Богданов (каталог кирилица)
	Инвентарирање	Љуба Бошкова (во 1972 се пенз.)
	Сигнирање	Церса Вилос
	Каталогизација-обработка -услужување на периодика	Оливера Стефановски (кирилица), Радмила Страд (латиница) (во 1964 се заминува)
	Умножување на машина за чукање, шапилограф	Менка Колевска (дактилограф - архивар, 1962)
1964	Формирање на Подврзувачко од.	Александар Врклевски
1966	Библиотека во с. Буково	Десанка Врклевска
	Библиотека во с. Бистрица	Никола Гупаровски
	Библиотека во с. Кукуречани	Васка Темелкова
1966	Формирање на Завештисен фонд и фонд за туѓа литература	Само се прибираат материјали, исто така и од Дробен печат
1966	Прва публикувана книга	"Климент Охридски"
1967	ДБМ со Седилите во Битола	Размовски Методија, претсед.
1967	Библиотека во с. Дилово	Христо Георгиевски
1968	Набавен првиот "Библиобус"	
1968	Набавка на печатарска машина	За потребите на Библиотеката
1969	Набавка на апарат за дезинфекција и дезинсекција	Александар Врклевски-патент награден на Макинова
1969	Прибрани ракописите на Ванчо	Николевски во Завештајниот ф.
1971	Библиотека во с. Лера и "Коло Десано" во Битола	
1974 (14 февруари)	Библиотеката се преселува во зградата на адолтираните хирур-	шко одделение на старата битолска болница на ул. Ленинова 39
1974	- Обработка на книгата - Услужување на периодика (продолжува)	Оливера Стефановска
1974	Се формира Оддел музикални	Само се прибираат материјали
1974-1976	Изградена конструкцијата на Новото крило на Библиотеката	Во продолжение на Старото крило
1974	Работно место Секретар	Алексо Вртановски
1977		Стојко Стојковски, директор
1977	Библиотека во с. Цоваци	Раде Ристевски
1977	Формирање на работно место Роднокраен оддел и Оддел за туѓа литература	Лилјана Тасевска
1982	Библиотеката се проширува во новозградениот простор, кој е	функционално поврзан со Ста- рниот дел на ул. Ленинова бр. 39

1984	Библиотечните процеси преку 8 организациони сдвјаци: 1. Комплетирање на библиотечен материјал ; 2. Стручна обработка на монографски и периодички публикации	3. Библиографско-библиотечна информација 4. Позајмување и услуга 5. Унапредување на библиотекарството 6. Посебни книжни фондови 7. Заштита и репродуција; 8. Општи служби
1984-1994	Набавен е Минифин за умножување на каталожните картончиња	Оддел за стручна обработка на монографските публикации
1984	Работно место Библиотечно-библиографски информации	Цветанка Дамјановска, Ружа Пејковска, Љубица Сајкова
1985	Работно место Изготвување на информативен билтен	Љубица Сајкова
1985	Работно место Дробен печат	Ружа Пејковска
1985	Работно место Популяризација на книгата	Драги Кабровски
1985-1988	Предавање стручен предмет "Библиотекарство" на III и IV клас во Гимназијата "Јосиф Броз Тито"	Благој Николов
1986	Почнува да се изработува Роднокрајна библиографија	Цветанка Дамјановска Лена Секуловска соработник Лилјана Тисевска
1990	Почеток на автоматизација на библиотечните процеси	Николче Вељановски
1992	Први online записи од Роднокрајната литература	Николче Вељановски
1993-2000		Добри Петровски, директор
1993	Прва <i>Репроскопска</i> роднокрајна библиографија „Бишопски весник“ : <i>својина 1964 – 1974</i>	Цветанка Дамјановска Лена Секуловска Соработници Живко Богданов и Лилјана Тисевска
1994	Прв Републички семинар за библиотекарски на англиски јазик	Организиран од Институтот Сорм: Отворено општество Македонија
1994	Прво промовирање во звање Ваш библиотекар	Добри Петровски, Цветанка Дамјановска, Лена Секуловска, Николче Вељановски и Десанка Врлевска
1994	Прв проект за автоматизација - <i>Bitola 1 do Open Society Institute</i> -	Regional Library Program-Budapest Николче Вељановски
1994	Туѓа литература - први online записи	Николче Вељановски
	Оддел за стручна обработка на монографски публикации - први online записи	Јолици Бошевска Маргарита Мачковска и Анастасија Милевска
	Оддел Периодика - први online записи	Десанка Врлевска

1995	Прв зборник на трудови <i>Библиотеките во Бишоп и Бишопско</i>	Научен собор, Библиотеците во Битола и Битолско
1995	Прва <i>Монографија на МУБ „Св. Климент Охридски“</i> , јубилеј 50 - години	Текстовите се од вработените. Главен уредник Добри Петровски
1995	Итернационален библиотечен програма - Главна библиотека на Универзитетот на Илиноис	Петмесечен престој во привата автоматизирана библиотека во САД на Николче Вељановски
1995	Формиран Компјутерски информативен центар - странски	списанија и бази на податоци на CD; PROQUEST- Николче Вељановски
1995	Online пребарување на медицинските бази на податоци: MEDLINE, SAMCD, JAMA итн.	Николче Вељановски Јоланда Бошевска
	Online пребарување на PROQUEST база на податоци со 1000 списанија од повеќе области	Николче Вељановски Јоланда Бошевска
1995-2001	Формирање Француска читална Француски конзулат во МУБ	Цветанка Дамјановска
1996	Набавен е Alpha - сервер 400/166 и друга компјутерска и мрежна опрема. Извршена е обука на вработените и на еден систем библиотекар	Проект, одговорен за автоматизацијата и посредник за обуката на вработените Николче Вељановски
1996	Воведување на предметна систематизација во Одделот за стручна обработка на монограф-	ски и периодични публикации Николче Вељановски Митре Талевски
1996	Заложната е со комплетна (ретроспективна) библиографска обработка на библиотечниот фонд	со програмска поддршка на COBISS, одржуван од (IZUM) - Maribor Одговорен Николче Вељановски
1997	Работно место Систем библиотекар	Николче Вељановски
1997	Работно место Систем инженер	Гордана Гуровска (Пешевска)
1998	Прво промовирање во звање библиотекар советник	Д-р Николче Вељановски
1998	Прва online Роднокрајна библио- графија на Битолски весник 1986-1995	Цветанка Дамјановска Лена Секуловска Јоланда Бошевска
2000-2002		Азета Стефановска, директор
2001	Набавено службено возило	
2001	Први раководители на Оддели	Благој Николов и Науме Георгиевски
2001	Формирање Француска алијанса	Жан Пол Франсоа
2002	Библиотеката стана член на Заемната библиографска база COBISS/MK	Заемната база се формира од записи на НУБ - Скопје и МУБ - Битола
2002	Основање на КНИИЦ (Компјутерски научно-истражу-	Основачи: МУБ-Битола и Сојуз на студенти на Универзитетот во

	вачки информативен центар)	Битола со спонзорство на USA AID
2002	Библиотека во с. Могила	Јелена Петровска
	Библиотека во с. Кравари	Благојче Гупаровски
2003-		Јелена Петровска, директор
2003	Списание (тримесечник) "Библиотечен тренд"	Проект на д-р Николче Вельановски, главен и одговорен уредник
2003	Промоვიрана ВЕБ страница на Библиотеката	Гордана Пешевска
2003	Автоматизирано зајмување на библиотечанот материјал - COMISS/Зајмување	Обуката за работа со овој модул од Благој Николов
2003	Прва специјална Библиографија на Универзитетот "Св. Климент Охридски" 1979-1999	Цветанка Дамјановска Лена Секуловска Јоланда Бошевска
2004	Прва персонална Библиографија - Владимир Костов	Цветанка Дамјановска, Лена Секуловска, Јоланда Бошевска
2004	Прв "САЕМ - Битола 2004"	Шауме Горгиевски
2004	Набавен е Alpha server DS15 Автоматизација на народните библиотеки од западниот регион на РМ (реализирана првата фаза)	Проект изработен, раководен и реализиран од Гордана Пешевска и Благој Николов
2004/5	Основање на Регионален компјутерски центар	Гордана Пешевска Благој Николов
2005	Воведување на Креативна работилница- Детска библиотека	Јелена Петровска, директор
2005	Курс за работа на компјутери - Електронска канцеларија	Јелена Петровска, директор
2005	Монитографија НУУБ "Св. Климент Охридски" Бишопла, по повод јубилејот 60- години ...	Текстовите се од вработените. Главен и одговорен уредник Јелена Петровска
2005	Прва литературна средба на роднокрајните битолски писатели од Македонија- тркалезна маса	60-годишн НУУБ - Бишопла Проект на Јелена Петровска и д-р Николче Вельановски

ПРОМОЦИИ, ПРЕДАВАЊА И ИЗЛОЖБИ

10.01.2005 г.

КРЕАТИВНА РАБОТИЛНИЦА

Националната установа - универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски" од Битола за поголема популарзација на книгата меѓу учениците од Основните училишта, за прв пат, организира Креативна работилница на тема "Јас во светот на книгата". На оваа работилница учествуваа 15 ученици од В одд. при ОУ "Гоце Делчев" кои низ цртежи во разни техники ги искажаа своите чувства и љубов кон книгата како најверен другар. Работилницата отпочна со работа во 10.00 часот во Детската библиотека, а заврши во 11.30 часот. Работилницата беше организирана во текот на целата недела со учесници од повеќе основни училишта од градот. Цртежите, изработени од учениците, беа

изложени во Детската библиотека.

Детските цртежи беа изложени во холот на библиотеката, две недели. Беа посетувани од ученици на основните училишта во градот.

На сите учесници им беше дозволен бесплатен упис во Библиотеката.

17.01.2005 г.

ЧЕХОВ - ИЗЛОЖБА НА КНИГИ

По повод 145 годишнината од раѓањето на рускиот писател Антон П. Чехов, во холот на Библиотеката беше поставена изложба на книги. Според историската хронологија, Чехов е последен во редоследот на големите руски писатели од 19 век што го подигна угледот на руската литература во светот.

7.02.2005

АРТУР МИЛЕР - ИЗЛОЖБА НА КНИГИ

На 7 февруари, НУУБ - Битола постави изложба на делата од ден од најпознатите американски писатели, Артур Милер.

09.02.2005

ПРОМОЦИЈА

Во организација на НУУБ - Битола, Македонското научно друштво - Битола и Издавачката куќа "Македонска искра" - Скопје, на 9 февруари, во големата сала за промоции, со почеток во 12 часот, беше Промовирана книгата на академик Антоније шкокљев-Дончо и Славе Николовски-Катин, "Придонесот на Македонија

во светската цивилизација". Рецензент беше проф. д-р Вера Стојчевска - Антиќ.

11.03.2005

АУКЦИЈА НА МАКЕДОНСКИ РАКОТВОРБИ

Аукцијата се одржа на 11 март со почеток во 17 часот. Во програмата учествуваа етнологот Наде Геневска Брачич и музичката група Рудине.

16.03.2005

ТРКАЛЕЗНА МАСА-**РОДНОКРАЈНИ АВТОРИ ОД МАКЕДОНИЈА**

Првата литературна средба на роднокрајните битолски автори од Македонија беше средба на Тркалезна маса од затворен тип, на која, покрај 17-те автори - учесници, присуствуваа само претставници на медиумите. Откако директорката г-ѓа Јелена Петровска на присутните им посака добредојде, воведен збор имаше писателот Радован П. Цветковски. Секој учесник имаше 10 минути за своето излагање на тема: "Универзалноста на роднокрајната идеја во литературното творештво на роднокрајните битолски автори". Средбата траеше околу четири часа. Самите автори, средбата ја прогласија за многу позитивна и изразија надеж, таа да стане традиционална. Повеќе за средбата на стр. 27.

17.03.2005

ПРЕТСТАВУВАЊЕ НА АВТОРИТЕ

Во салата за промоции на Библиотеката, на 17 март (четврток), пред читателската публика, се претставија авторите со читање на извадоци од нивните дела. Присутни беа 15 автори, затоа што Петре М. Андреевски и Христо Петревски заминеа претходниот ден. Писателите беа седнати во полукруг.

ВО СВЕТИНАТА НА ПРВАТА ЛИТЕРАТУРНА СРЕДБА НА РОДНОКРАЈНИТЕ БИТОЛСКИ АВТОРИ ОД МАКЕДОНИЈА

Еден редок подвиг, кој досега Библиотеката во своето 60-годишно постоење не го имаше направено, се случи на 16 и 17 март кога бевме домаќини на 17 роднокрајни битолски автори од цела Македонија.

Меѓу авторите имавме можност да ги видиме: академик Петре М. Андреевски, Димитар Башевски, Владимир Костов, д-р Цане Здравковски, д-р Ѓорѓија Најдоски, Гордана Михаилова-Бошнакоска, проф. д-р Вера Стојчевска Антиќ, Христо Петрески, Горјан Петревски, Ванчо Полазаревски, Панде Манојлов, Никола Кочовски, Љубомир Груевски, Добре Тодоровски, Богоја Таневски, Петко Шипинкарровски и Радован П. Цветковски, кој го прочита воведниот збор на ТРКАЛЕЗНАТА МАСА насловена, "Универзалноста на роднокрајната идеја во литературното творештво на роднокрајните битолски автори". Двајцата автори кои имаа доставено свои текстови, а од оправдани причини не присуствуваа на средбата се Томислав Османли и Јозо Т. Бошковски.

На почетокот од средбата Димитар Башевски ја пренесе пораката од Јордан Плевнеш, односно извинувањето дека му е жал што не може да присуствува на средбата зашто се наоѓа во Франција. Беше прочитана телеграма од претседателката на Библиотечарското друштво на Македонија, Зорка Чекичевска, која во име на НУУБ - Скопје, ни го честиташе 60-годишниот јубилеј. На вториот ден од дружењето со писателите го следевме нивно претставување пред битолската јавност со извадоци од нивни дела.

Идејата за литературна средба на роднокрајните битолски автори како и Зборникот со излагањата на учесниците е дел од значајните настани кои ги планирав во мојот проект за прославувањето на 60-годишниот јубилеј од постоењето и развојот на Библиотеката. Исто така,

во значајните манифестации планирана е научна средба на тема: "Автоматизација на народните библиотеки во Македонија".

Сепак, оваа замисла немаше да заземе толкав обем и воопшто, да се оствари, ако со свои конструктивни ставови и позитивна енергија не се приклучеше директорката Јелена Петровска, членовите на организациониот тим, локалните телевизиски и други медиуми и писателот Радован П. Цветковски кој ни помогна со своето долгогодишно познавање на авторите. Во улога на лице за контакт, имав можност да стапам во контакт (телефон, е-маил и писма) со авторите кои живеат надвор од Битола и да видам колку е напорно да се организираат автори од овој ранг, за да напишат кратко излагање го испратат истото на дискета како потврда за нивното учество, а исто така и да допатуваат на закажаните два термини. Роковите се продолжуваа, контактите траеја околу три месеци. Дури и кај оние автори од Скопје кои пројавија желба да присуствуваат на средбата постоеше неизвесност, до последниот момент да го откажат доаѓањето. Но сепак, се случи една многу успешна и топла, позитивна средба како што и самите автори ја доживеаја. Се случи едно кратко, но спонтано и прекрасно меѓусебно дружење.

При излагањата се евоцираа спомени од детството и младоста помината во Битола, гласот на учесниците затреперуваше, а падна и по некоја солза која не можеше да се сокрие. Тркалезната маса ја отвори директорката Јелена Петровска со зборовите, "Драги наши гости, писатели, роднокрајни автори добредојдовте во Вашата Битола. Добредојдовте во НУУБ Св. Климент Охридски кој оваа година го прославува 60-годишниот јубилеј. Од библиотека со почетен скроман фонд од 300 книги, таа денес прерасна во современ библиотечно-информациски сервис со над 400.000 книги и стана прва целосно автоматизирана библиотека во државата.

Не случајно се определивме нашиот јубилеј да го прославиме со Вас кои што со своите зборови, со својата љубов, и треперења на писателската душа го вградувавте својот живот, своето детство, своите роднокрајни мисли, градејќи ја

Битола камен по камен, збор по збор, за денес таа да биде најопеаниот град.

Овоие денови ќе живееме со книгите, со идеите. Тука сме да го славиме зборот, човекот и убавината. Кога еднаш ќе се одвојат зборовите од авторот, го започнуваат своето лебдење во празнината на бесконечниот простор. И што ни останува, на нас читателите, туку да посегнеме и себично да ги собереме во нас, и така некогаш, некаде, да ги раскажеме и повторно оживееме..."

Воведниот збор го имаше писателот Радован П. Цветковски, "Темата е поставена така авторот да може да се експонира себеси, да го експонира сопственото писателско искуство на релација инспирација, идеја и роднокрајноста а во спрега со универзалноста. Кај писателот сè почнува од инспирацијата и идејата. ... А да се дојде до тоа, до таа идеја треба да се истражува, да се бара. Тоа значи дека она некогаш виденото, а подзаборавеното, сега кога крај него се минува, може да светне, да покрене некоја идеја. Сега бргу еден мој пријател вели: "Штом го видиш Костов повеќепати да минува одредена релација во градот или надвор од него, да знаеш дека истражува, бара мотив, идеја. Таква релација тој имаше до црквичето 40 маченици пред да го напише истоимениот роман. Сличен пример имаме и кај Борхес кога му се враќа на родниот град во поезијата.

Нагорниот пат кон универзалноста не го обележува само темата, само големата идеја, туку и инвенцијата и моќта на зборот, сета моќ на раскажувачката поставка по вертикала и хоризонтала со изразито квалитетен досег. Тогаш и моќта на писателот е поголема и пофункционална... Не би биле таа идеја и тема големи, и нема да има допирање и влегување во универзалното ако писателот своето книжевно патување го заврши во просторот на локалното. Значи, локалниот простор е излетиште, но и слетиште без да се полета."

Првото излагање беше на академик Петре М. Андреевски насловено, "Нема универзална вистина или идеја што не го надживеала својот автор"

"Секој автор пишува за она што му е познато, блиско, но проблемот е во неговата уметничка реализација. А, бидејќи единствено средство за работа на писателот се зборовите, многу важно е ако не и најважно, како својата тема сме ја обликувале преку својот автохтон и автентичен јазик. Значи, јазикот не е само средство за работа на писателот, туку и слика на неговата мисла. ..Загубата на некој збор, според мене, е многу потајна од загубата на еден човечки живот зашто зборот опслужувал еден цел народ и тоа многу подолго од сите наши животи заедно. И, зашто, во неговото значење се среќавале сите луѓе на тој народ... Инаку што е поважно едно јужноамериканско село на Маркес од една Битола на Владимир Костов, да речеме, или од мојот роден крај. "

Професор Вера Стојчевска Антиќ:
"Зборот на Слободан Мицковиќ".

"Тоа е една централна личност уште од моето најрано детство со кого сум се дружела. Други личности кои имале влијание врз мене уште како ученичка во Гимназијата во Битола се Блаже Конески и Петре Андреевски. Зошто? ... Не случајно е насловот "Зборот на Слободан Мицковиќ". Од каде тоа доаѓа? Тоа доаѓа не само од зборот на Блаже Конески познат по тие стихови "чувај го зборот" туку и многу пошироко од многу поети и слависти ширум светот. Затоа се осврнувам на еден момент во 1994 година требаше да заминиме на еден Меѓународен Балканолошки конгрес во Индијана, Блумингтон, САД. Меѓутоа, на пат тргнувам сама затоа што токму во Битола, на еден свечен собир, ја чувме лошата вест за

смртта на Блаже Конески. Заминав сама. Се подготвувавме долго за тој Конгрес без постариот колега. Мојот трет патопис, ги имам пет, доминира Битола, а книгата му ја посветив целосно на Блаже Конески, "Со збор по светот". Зборникот кој беше објавен од Балканолошката средба на која зедев учество, , замислете, беше веќе отпечатен со сликата на Блаже Конески на насловна страна, насловен, "Чувај го зборот добро врзан". Тогаш почина и Збидњев Голомб, познат славист, пријател на Блаже Конески, од Чикаго, но него го немаше во Зборникот. Таа година, Америка го славеше Блаже Конески и неговиот збор, тој збор што добро го запамети Слободан Мицковиќ, ми го предаде мене уште во гимназиските клупи, а го доживеав, еве, и во Америка. "

Христо Петрески: "За универзалноста во роднокрајноста"

"Ако веќе во нашите родни среи не нема нас, што ни останува друго освен родните предели да ги преселиме заедно со нас и тие вечно да бидат и да останат во нас. Го заборавиш ли јазикот со кој ти се обраќале таткото и мајката, но и оној со кој ти си "разговарал", како што Горјан рече, со животните и птиците, тогаш на твојот корен и глас веќе му нема спас. Твоето пресадено стебло брзо ќе почне да се суши, а вештачкиот говор нема никој ниту да го препознава ниту да го слуша. Затоа, родниот крај е во секоја наша мисла, збор, сакале ние тоа или не, независно од тоа што сакал да пишува писателот, тој секогаш, првенствено пишува за себеси, а сосема друго прашање е кој и како тоа ќе го чита. Битола беше и остана околија. До неа и во неа, тешко се стигнува. Но ако еднаш и малку се остане под Пелистер, покрај Драгор, во Епинал, на Широк Сокак, најверојатно тука се останува засекогаш. Тоа што многу битолчани сонуваат за Скопје, за мене е куртоазно. Почесто мислите ми се ваму, поточно во мојата Растојца, отколку таму. Веќе не знам на кај покажувам.... . Значи, има и ваму и таму."

Ванчо Полазаревски .. "Да се надоврзам на Христо затоа што сум во главните борци на бесмртноста. Имав друг концепт, но го сменив, речиси го превртев на глава... .. Можеби оваа

тема е еден вид на друга роднокрајност која ја поврзав со едно семоќно око на еден електронски Господ кој се обидува сега нас да не контролира.

Инаку, сите мои најубави приказни почнале, се обликувале и се преобликуваат во Битола и секое доаѓање во Битола, всушност, ми е преобликување на тие приказни и една од нив сакам да ја раскажам. Влегувајќи во компјутерски текстови на Анри Мишо или Барико, затоа што тој толку убаво го опишува патувањето со воз, а јас на таа релација од Скопје до Битола и од Битола до Скопје патувам, ми се чини сто години, заедно со Маркес, баш би се надоврзал и би влегол во текстот на Барико на она место каде што мислам дека го допира моето битолско детство и би продолжил да пишувам со манир на она што денес се нарекува хипертекстуалност. Сметам дека неговото детство е и мое детство исто како што е и детството на Анри Мишо. На една од тие станици би ја напишал приказната за мојот гуру кој што не е од Индија, ниту од Кина или некоја друга егзотична земја туку од Широк Сокак. ..."

Горјан Петрески: "Роднокраен творечки восклик"

"Во моето родно село Мренога не плашеа дека "ако појдеш во Битола кај Дулието некаде арапката те пречекува, те бакнува. Како деца го имавме тој страв, а јас сè уште го имјам тој страв во потсвеста. Понатаму, го спомнав фудбалот, но во себе го носев пишувањето. Во оние мои години никако не можев да избегам од расказите на

Петре М. Андреевски, од расказите во "Седмиот ден". И во еден момент помислив дека ништо поголемо неможам да кажам, и така ги оставив настрана расказите. Во моите тетратки има многу многу раскази од тоа време, запишани, но необјавени, и решив да останам секогаш млад, никогаш да не пораснам. Решив да останам во литературата за деца и млади. "

Гордана Михаилова Бошнакоска:
"Битола во мене"

"Родното место не е само некој свет кој влегува свесно во поезијата и прозата, ами е тајниот свет кој цел живот ме следи и ме лекува, ми помага и кога самата јас не знам за тоа, ме враќа во животот, доколку тој пат сеуште стои пред мене што треба да го врвам. "

Димитар Башевски: "Родното место како универзален топос во литературата"

"Тоа е местото на кое првпат се застанало со двете нозе на земја, местото на првиот залак, горок или не, местото на остриот мраз или врелото лето, местото на другарството и љубовта и тн. Тоа место, макар и сосема мало, стиснато меѓу два брега, станува универзален топос во литературата. Тој топос во литературата е топос на љубов и омраза, на херојства и предавства, на пофалба и потсмев, на заминување и враќање, на раѓање и умирање. Не случајно, тој топос има и своја митска димензија, означен, како што вели Елијаде, "во зоната на сакралното и апсолутната реалност".

... Хероите од Ѓавато и оние кои, условно, биле херои на моите книги, заминале или заминуваат

засекогаш. Но има и пресврти во светов, можеби некогаш пак ќе се врати животот во Ѓавато и нови херои ќе влезат во нови книги и тоа пак, за тие нови книги и писатели, ќе биде тој универзален топос .. "

Петко Шипинкаровски:

"Моралните, семејните и обичајните норми кај македонскиот човек се вистинска ризница за роднокрајната идеја. Мажачките, бракот, разводите, верските обичаи при славење на празниците и уште многу други, претставуваат една раскошна лепеза за нижење на нишките при креацијата на книжевното дело. Останувањето во огништето од своите предци, отсекогаш била желба на нашиот човек. Тука, се ткаат многуте љубовни, маалски, селски и градски доживувања, убавини, интриги и сплетки. При своето катадневие, од памтивек човекот бил изложен на разноразни случувања со кои тој се судрувал, трпел, премолчувал, но и храбро ја кревал главата и се борел против неправдите. Разделбите со своите најблиски секогаш биле тешки. Но уште потешко било оставањето на коските од своите претци знаејќи дека уште еднаш нема да се врати да запали свеќа на тие гробови."

Љубомир Груевски: "Роднокрајното во допир со универзалното"

"До каде допира, до каде се протега, како да се димензионира или како да се дефинира или како да се протолкува синтагмата роден крај? Дали најопеаниот град на светот (а сигурно е дека е тоа) Битола, може да биде роден крај на човек, поет пред сè, кој првиот плачовен крик како поз-

драв на древната Македонија - catena mundi, на земјата планета и го упатил пред педесеттина години, од друго место поблиско до Белото Море. Е ли тогаш, роднокраен предел Битола, на дете што сето детство и младост ги минува под белите врвови на Пелистер, по прадедовските угари на животот пелагонски, копајќи до денешен ден по тумбите на праисторијата (но и по својата животна историја) и чепкајќи по градиштата, црквиштата, гробиштата на вековите и на македонското прапостооење. Што е тоа во мене што се именува поезија, порив, експлозија."

Ѓорѓија Најдоски: "Некои извори на роднокрајноста како творечка преокупеција"

"Битола како централен град на Македонија од каде почнуваа и завршуваа, заедно со Солун, безмалку сите настани и процеси од дипломатско-политичката, национално -ослободителната, културно-образовната сфера на активности, беше предодредена како политички, административен и економски моќен центар за сите собитија кои се рефлектираа на целата територија на Македонија и на тогашна Европа. Овие состојби во себе кријат бројни теми од сите области на творештвото и нивната жанровска поставеност. Оттука, она што се смета за роднокрајно на битолчани, најчесто придобива национални димензии... Битола како град-монумент во политичката и културната историја на Македонија заслужува и има потреба да си го открие лицето од зарот на табу-времињата, досегашни. Јас сум еден од тие кој кинисал по тој пат."

Добре Тодоровски: "Универзалноста на роднокрајната идеја низ литературното творештво"- потпора на коренот -

"Како кај други автори, така и јас најдов инспирацијата да ја црпам од пресликување на детството, мисловно навраќање на минатото, личните доживувања, доживувањата на најблиските, или настаните од поблиското и пошироко опкружување кое го чувствувам како заедничко и каде што наоѓам здрава основа, автентичен материјал, а сето тоа ми овозможи посебна сигурност.

... Во ниеден момент не би сакал да бидам сватен

како фанатик на одбележување, запишување и во крајност користење на роднокрајниот дијалект, поточно потесниот регион на Демирхисарско-битолската околина, туку како автор кој тежнее

кон зачувување на јазичните записи, како што нагласив погоре, со сите негови покарактеристични белези на роднокрајноста што без малку всушност е нашиот литературен македонски говор."

Радован П. Цветковски "Парадигматичниот круг на роднокрајноста во равенството на универзалното"

"За мене, да го парафразирам Венко Аноновски, 'родниот крај е папокот на светот'. И токму тој свет, сиот тој свет се моја инспирација и во песната и во сета раскажувачка проза. Преку неговата папочна врвца е напојувањето со теми и идеи. Така ја сфаќам врската меѓу роднокрајната

идеја и роднокрајниот автор. ... се прашувам дали навистина има точност во мислата на Доне Пановски кога велеше: "Секој писател си го прераскажува сопственото детство", проширено тоа - сопствениот живот, животот и историјата на еден град каков пример имаме во Владимир Костов за Битола или Иво Андриќ за Вишеград, но не голо и сосема така како што се случило. Секако дека има точност, дека е повеќе од точно, зашто тука е употребена голема метафорика."

Панде Манојлов:

"Црвениот немир на темниот"

"Не потекнувам од кралска династија. Но, прашањето за мојот "Темен" од кога паметам за себе, лебди пред моите очи, длабоко е вкоренето во кодот на мојот ген. Сме имале и кралеви и

цареви како македонци, и војводи и претседатели, сме имале и војска и воини, вазали но и ропства и тешка прокоба. И секогаш тој "Темен" како да ни стоел ортак со сонцето, со она од Вергина и она, денешново. ... Да се пишува за родната грутка, за татковината, е света работа. Поход кон светлината наречена Македонија. Победа на Мегалополис, победа на поетската мисла."

Владимир Костов:

"Прво, почна со битолскиот крај, за таа појава како зараза, како чума да ја зафати цела

Македонија со свој трагичен одглас на зурлите и тапаните со кои на Битолската железничка станица се испраќаа новите печалбари, сега наречени гастербајтери или збирум дијаспора, распространети низ светот - со свој трагичен одглас, велам, во делата на македонските писатели, најмногу кај оној дел од нив што потекнува од битолскиот крај кј традиционално, а денес носталгично, амбиентално и тематски папочно се врзани со својот роден крај.. "

Цане Здравковски: "Роднокрајноста - битен белег во моето прозно творештво".

"Потоа доаѓа зрелото време, а со тоа и поинаквото чувствување на непорекливиот извор на убавината. На тој начин неизбежен е периодот кога рамнодушност, апатичност па и немоќта стануваат придружни чувства на зрелоста, но и на староста. Така некогашниот млад Андреја, подоцна во втората збирка раскази, односно во расказот "Уморениот ороводец" го гледаме во нова

светлина: "Веќе не загледуваше во девојчињата.."
Никола Кочовски: "Од свој агол за допирите"

"Впрочем и физички, преку можностите на техниката за сè поблиски контактирања но и

влијанија, ние сите на планетава, со секој нов ден стануваме сè поблиски, сè попотребни, дури неизбежни едни за други, зашто животот, пред сè се одликува со глобализам... "

Богоја Таневски: "Од Роднокрајно до универзално"

"Инспирацијата во моето творештво се мотиви и тематика од нашиот роден крај, битолскиот крај.. Тоа се своевидни докази за животот и работата на луѓето од нашиот крај, за пуштењето на нашите села и еколошки чистите простори."

